

ученицитѣ, учатъ ги добре и се грижатъ за тѣхното добро.

Споредъ този законъ, презъ 1892 година се наредили всички училища въ Царството, и работата тръгнала успѣшно. За своя трудъ д-ръ Ив. Шишмановъ билъ назначенъ главенъ инспекторъ по народното просвѣщение и професоръ въ Висшето училище. Него бързо обикнали всички, които дирѣли просвѣта, и студентитѣ въ Висшето училище.

Министъръ на народното просвѣщение

Иванъ Вазовъ и Алеко Константиновъ се впуснали въ широкото поле на художествената литература, а Д-ръ Иванъ Шишмановъ продължилъ своята научна работа въ Висшето училище и градежа на училищното дѣло въ цѣла България. Тогавашниятъ князь Фердинандъ оценилъ неговата полезна и неуморна служба, та го повикалъ за министъръ на народното просвѣщение презъ 1903 година.

Първата работа на Д-ръ Шишманова била да издигне Висшето софійско училище въ Университетъ. Това станало презъ есента 1904 година. Втората му грижа била да нареди класнитѣ училища и гимназиитѣ.

Въ онова време се подигнала голѣма препирня, дали всички ученици, които свършатъ отдѣленията, трѣбва да се приематъ въ класнитѣ училища и гимназията, или само избрани, а другитѣ да се изпратятъ въ занаятчийски училища. Имало хора, които се бояли отъ ученieto и науката и казвали, че ако всички деца свободно се учатъ, сетне не ще работятъ бащиния си занаятъ, ами ще искатъ да бждатъ чиновници въ държавата и общинитѣ. Тогава, кой ще оре земята, кой ще пасе и отглежда добитѣкъ, кой ще работи занаятъ и кой ще върши търговия?